

Nr 1233

Av herr **Ernulf m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 125, med förslag till ändring i tryckfrihetsförordningen, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 1445 i Andra kammaren)

I proposition nr 125 föreslås bl. a. att brottsbalkens 16 kap. 9 §, som handlar om brott mot trosfrid, skall upphävas tillsammans med motsvarande stadgande i tryckfrihetsförordningens brottskatalog, 7 kap. 4 § första stycket, punkt 13.

Den kommitté, som utrett frågan, föreslog att stadgandet om brott mot trosfrid skulle omarbetas så, att det inte längre i princip skyddar trossamfundet utan i stället den enskilda människans religiösa känslor. En minoritet inom kommittén ville dock helt avskaffa stadgandet.

Föredragande departementschefen uttalar (prop. s. 63) bl. a. att av betydelse för individens religionsfrihet i en vidsträcktare bemärkelse är i vad mån han kan utöva sin religion utan att riskera att av andra grupper eller enskilda i samhället skymfas eller förföljas eller på annat sätt utsätts för lidande för sin religions skull. Vi vill helt instämma i detta uttalande.

Departementschefen behandlar härefter frågan om behovet avettsärskilt straffstadgande för att garantera religionsfriheten i den nyss angivna bemärkelsen. Han kommer därvid till den uppfattningen, att den inskränkning i yttrande- och tryckfriheten som bestämmelsen om trosfrid innebär inte längre är berättigad.

Vi kan inte godta denna bedömning. Visserligen vore det önskvärt att tolerans och hänsyn till andra människors känslor av olika slag så genomsyrade vårt samhälle, att ett särskilt straffstadgande av ifrågasatt art skulle framstå som överflödigt. Det torde dock vara svårt att hävda att vi i dag nått därhän. Invandringen av främmande folkgrupper med olika religioner kan för övrigt öka behovet att inskräpa hänsyn till andras religion. Det bör också understrykas att kommitténs förslag straffbelägger endast offentligt skymfande av sådant som enligt en trosuppfattning hålles heligt. Detta kan knappast anses innebära en oskälig begränsning av samhällsdebatten.

På grund av vad som anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte, med förklaring att propositionens

förslag i ifrågavarande del inte kunnat oförändrat godtagas,

dels såsom vilande för behandling i grundlagsenlig ordning antaga följande lydelse av tryckfrihetsförordningens 7 kap. 4 § första stycket, punkt 13, nämligen "brott mot religionsfriheten genom skymfande av sådant som enligt annans trosuppfattning hålles heligt",

dels för sin del antaga följande lydelse av brottsbalkens 16 kap. 9 §, nämligen:

"Den som i strid mot rätten till religionsfrihet offentligen skymfar sådant som enligt annans trosuppfattning hålles heligt, dömes för brott mot religionsfriheten till böter eller fängelse i högst sex månader",

dels som följd härav för sin del besluta att 16 kap. 8 a § brottsbalken fortfarande skall ha denna beteckning.

Stockholm den 5 maj 1970

Gudmund Ernulf (fp)

Gunnar Skagerlund (fp)

Joel Sörenson (fp)

Anders Axelsson (fp)
